

श्री साईसच्चरित

॥ अथ श्री साईसच्चरितप्रारंभः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री सरस्वत्यै नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः ॥ श्रीसद्गुरुसाईनाथाय नमः ॥ प्रथम कार्यारंभस्थिती । व्हावी निर्विघ्न परिसमाप्ती । इष्टदेवतानुग्रहप्राप्ती । शिष्ट करिती मंगलें ॥१॥ मंगलाचरणार्चें कारण । सर्व विघ्नांचे निवारण । इष्टार्थसिद्धी प्रयोजन । अभिवंदन सकलांचें ॥२॥ प्रथम वंदूं गणपती । वक्रतुंड हेरंब मूर्ती । चतुर्दश विद्यांचा अधिपती । मंगलाकृति गजमुख ॥३॥ पोटीं चतुर्दश भुवनें मावती । म्हणोनि गा तुज लंबोदर म्हणती । परशु सतेज धरिंसी हस्ती । विघ्नोच्छित्त्यर्थ भक्तांच्या ॥४॥ हे विघ्नविघातोपशमना । गणनाथा गजानना । प्रसाद पूर्ण करीं मद्रचना । साष्टांग वंदना करितों मी ॥५॥ तूं भक्तांचा साह्यकारी । विघ्नें रुळती तुझ्या तोडरीं । तूं सन्मुख पाहसी जरी । दरिद्र दूरी पळेल ॥६॥ तूं भवार्णाची पोत । अज्ञानतमा ज्ञानज्योत । तूं तुझ्या ऋद्धिसिद्धींसहित । पाहें उल्लसित मजकडे ॥७॥ जयजयाजी मूषकवहना । विघ्नकानन-निकृंतना । गिरिजानंदना मंगलवदना । अभिवंदना करितों मी ॥८॥ लाघो अविघ्न परिसमाप्ती । म्हणोनि हेचि शिष्टाचारयुक्ती । इष्टदेवता - नमस्कृती । मंगलप्राप्त्यर्थ आदरिली ॥९॥ हा साईच गजानन गणपती । हा साईच घेऊनि परशू हातीं । करोनि विघ्नविच्छिन्ती । निज व्युत्पत्ति करु कां ॥१०॥ हाचि भालचंद्र गजानन । हाचि एकदंत गजकर्ण । हाचि विकट भग्नरदन । हा विघ्नकानन-विच्छेदक ॥११॥ हे सर्वमंगलमांगल्या । लंबोदरा गणराया । अभेदरुपा साई सदया । निजसुखनिलया नेई गा ॥१२॥ आतां नमूं ब्रह्मकुमारी । सरस्वती जे चातुर्यलहरी । या मम जिव्हेसी हंस करीं । होई तिजवरी आरुढ ॥१३॥ ब्रह्मवीणा जिचे करीं । निढळी आरक्त कुंकुमचिरी । हंसवाहिनी शुभ्रवस्त्री । कृपा करीं मजवरी ॥१४॥ ही वाग्देवता जगन्माता । नसतां झयेची प्रसन्नता । चढेल काय सारस्वत हाता । लिहवेल गाथा काय मज ॥१५॥ जगज्जननी ही वेदमाता । विद्याविभव गुणसरिता । साईसमर्थचरितामृता । पाजो समस्तां मजकरवीं ॥१६॥ साईच भगवती सरस्वती । ॐकारवीणा घेऊनि हातीं । निजचरित्र स्वयेंचि गाती । उद्धारस्थिती भक्तांच्या ॥१७॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकर । रजसत्त्वतमगुणाकार । ब्रह्मा विष्णु आणि शंकर । नमस्कार तयांसी ॥१८॥ हे साईनाथ स्वप्रकाश । आम्हां तुम्हीच गणाधीश । सावित्रीश किंवा रमेश । अथवा उमेश तुम्हीच ॥१९॥ तुम्हीच आम्हांतें सद्गुरु । तुम्हीच भवनदीचें तारुं । आम्ही भक्त त्यांतील उतारु । पैल पारु दाविजे ॥२०॥ कांहींतरी असल्याशिवाय । पूर्वजन्मींचे सुकृतोपाय । केवीं जोडतील हे पाय । ऐसा ठाय

आम्हांतें ॥१२१॥ नमन माझें कुलदैवता । नारायणा आदिनाथा । जो क्षीरसागरीं निवासकर्ता । दुःखहर्ता
 सकाळांचा ॥१२२॥ परशुरामें समुद्र हटविला । तेणें जो नूतन भूभाग निर्मिला । प्रांत 'कोंकण' अभिधान जयाला ।
 तेथ प्रगटला नारायण ॥१२३॥ जेणें जीवांसी नियामकपणें । अंतर्यामित्वें नारायणें । कृपाकटाक्षें संरक्षणें । तयांच्या
 प्रेरणेआधीन मी ॥१२४॥ तैसेंचि भार्गवें यज्ञसांडुगतेसी । गौडदेशीय ज्या महामुनीसी । आणिलें त्या मूळपुरुषासी
 । अत्यादरेंसी नमन हें ॥१२५॥ आतां नमू ऋषिराज । गोत्रस्वामी भारद्वाज । ऋग्वेदशाखा 'शाकल' पूर्वज ।
 आद्यगौड द्विजजाती ॥१२६॥ पुढती वंदूं धरामर । ब्राह्मण परब्रह्मावतार । मग याज्ञवल्क्यादि योगीश्वर । भृगु
 पराशर नारद ॥१२७॥ वेदव्यास पाराशर । सनक सनंदन सनत्कुमार । शुक शौनक सूत्रकार । विश्वामित्र वसिष्ठ
 ॥१२८॥ वाल्मीक वामदेव जैमिनी । वैशंपायन आदिकरुनी । नवयोगींद्रादिक मुनी । तयां चरणीं लोटांगण
 ॥१२९॥ आतां वंदूं संतसज्जनां । निवृत्ति-ज्ञानेश्वर-मुक्ता-सोपाना । एकनाथा स्वामी जनार्दना । तुकया कान्हा
 नरहरि ॥१३०॥ सकळांचा नामनिर्देश । करूं न पुरे ग्रंथावकाश । म्हणोनि प्रणाम करितों सर्वास । आशीर्वचनास
 प्रार्थितों मी ॥१३१॥ आतां वंदूं सदाशिव । पितामह जो पुण्यप्रभाव । बदरीकेदारीं दिला ठाव । संसार वाव मानुती
 ॥१३२॥ पुढें वंदूं निजपिता । सदा सदाशिव आराधिता । कंठी रुद्राक्ष धारण करिता । आराध्यदेवता शिव जया
 ॥१३३॥ पुढती वंदूं जन्मदाती । पोसिलें जिनें मजप्रती । स्वयें कष्टोनी अहोराती । उपकार किती आठवूं ॥१३४॥
 बाळपणी गेली त्यागुनी । कष्टें सांभाळी पितृव्यपत्नी । ठेवितों भाळ तिचे चरणीं । हरिस्मरणीं निरत जी ॥१३५॥
 अवध्यांहूनि ज्येष्ठ भ्राता । अनुपम जयाची सहोदरता । मदर्थ जीवप्राण वेंचिता । चरणीं माथा तयाचे ॥१३६॥
 आतां नमूं श्रोतेजन । प्रार्थितों आपुलें एकाग्र मन । आपण असतां अनवधान । समाधान मज कैचें ॥१३७॥ श्रोता
 जंव जंव गुणज्ञ चतुर । कथाश्रवणार्थी अति आतुर । तंव तंव वक्ता उत्तरोत्तर । प्रसन्नांतर उल्हासे ॥१३८॥ आपण
 जरी अनवधान । काय मग कथेचें प्रयोजन । म्हणोनि करितों साष्टांग वंदन । प्रसन्नमन परिसावें ॥१३९॥ नाही
 मज व्युत्पत्तिज्ञान । नाही केले ग्रंथपारायण । नाही घडलें सत्कथाश्रवण । हें पूर्ण आपण जाणतां ॥१४०॥ मीही
 जाणें माझे अवगुण । जाणें माझें मी हीनपण । परी करावया गुरुवचन । ग्रंथप्रयत्न हा माझा ॥१४१॥ माझेंचि मन
 मज सांगत । कीं मीं तुम्हांपुढें तृणवत । परी मज घ्यावें पदरांत । कृपावंत होऊनि ॥१४२॥ आतां करूं
 सद्गुरुस्मरण । प्रेमें वंदूं तयाचे चरण । जाऊं कायावाचामनं शरण । बुद्धिस्फुरणदाता जो ॥१४३॥ जेवणार
 बैसतां जेवावयास । अंतीं ठेवितो गोड घांस । तैसाचि गुरुवंदन - सुग्रास । घेऊनि नमनास संपवूं ॥१४४॥ ॐ नमो
 सद्गुरुराया । चराचराच्या विसाविया । अधिष्ठान विश्वा अवधिया । अससी सदया तूं एक ॥१४५॥ पृथ्वी
 सप्तदीप नवखंड । सप्तस्वर्ग पाताळ अखंड । यातें प्रसवी जें हिरण्यगर्भाड । तेंचि ब्रह्मांड प्रसिध्द ॥१४६॥ प्रसवें
 जी ब्रह्मांडा यया । जी नामें 'अव्यक्त' वा 'माया' । तया मायेचियाही पैल ठाया । सद्गुरुराया निजवसती ॥१४७॥
 तयाचें वानावया महिमान । वेदशास्त्रीं धरिलें मौन । युक्तिजुक्तीचें प्रमाण । तेथें जाण चालेना ॥१४८॥ ज्या ज्या
 दुज्या तुज उपमावें । तो तो आहेस तूंचि स्वभावें । जें जें कांहीं दृष्टि पडावें । तें तें नटावें त्वां स्वयें ॥१४९॥
 ऐसिया श्रीसाईनाथा करुणार्णवा सद्गुरु समर्था । स्वसंवेद्या सर्वातीता । अनाद्यनंता तुज नमो ॥१५०॥ प्रणाम तूतें
 सर्वोत्तमा । नित्यानंदा पूर्णकामा । स्वप्रकाशा मंगलधामा । आत्मारामा गुरुवर्या ॥१५१॥ करूं जातां तुझें स्तवन ।
 वेदश्रुतीही धरिती मौन । तेथें माझें कोण ज्ञान । तुज आकलन कराया ॥१५२॥ जय जय सद्गुरु करुणागारा ।
 जय जय गोदातीरविहारा । जय जय ब्रह्मेश रमावरा । दत्तावतारा तुज नमो ॥१५३॥ ब्रह्मासी जें ब्रह्मपण । तें
 नाही सद्गुरुवीण । कुरवंडावे पंचप्राण । अनन्यशरण रिघावें ॥१५४॥ करावें मस्तकें अभिवंदन । तैसेंचि हस्तांहीं

चरणसंवाहन । नयनीं पाहत असावें वदन । घ्राणें अवघ्राणन तीर्थाचें ॥५५॥ श्रवणें साईगुणश्रवण । मनें साईमूर्तीचें ध्यान । चितें अखंड साईचितन । संसारबंधन तुटेल ॥५६॥ तन-मन-धन सर्व भावें । सद्गुरुपार्यीं समर्पावें । अखंड आयुष्य वेंचावें । गुरुसेवेलागुनी ॥५७॥ गुरुनाम आणि गुरुसहवास । गुरुकृपा आणि गुरुचरण पायस । गुरुमंत्र आणि गुरुगृहवास । महत्प्रयास प्राप्ती ही ॥५८॥ प्रचंड शक्ति यया पोटी । अनन्य भक्ती घेतली कसवटी । भक्तांसी मोक्षद्वारवटी । नेतील लोटीत नकळतां ॥५९॥ गुरुसंगति गंगाजळ । क्षालिते मळ करिते निर्मळ । मनासम दुजें काय चंचळ । करिते निश्चळ हरिचरणीं ॥६०॥ आमुचे वेदशास्त्रपुराण । श्रीसद्गुरुचरणसेवन । आम्हां योगयागतपसाधन । लोटांगण गुरुपार्यीं ॥६१॥ श्रीसद्गुरुनाम पवित्र । हेंचि आमुचे वेदशास्त्र । 'साईसमर्थ' आमुचा मंत्र । यंत्रतंत्रही तें एक ॥६२॥ 'ब्रह्म सत्य' हे निजप्रतीती । 'जगन्मिथ्या' हे नित्य जागृती । ऐसी ही परमप्राप्तीची स्थिती । साई अर्पिती निजभक्तां ॥६३॥ परमात्मसुख परमात्मप्राप्ती । ब्रह्मानंदस्वरूपस्थिती । इत्यादि ही शब्दजाळाची गुंती । आनंदवृत्ति पाहिजे ॥६४॥ जयासी बाणली ही एक वृत्ती । सदा सर्वदा ही एक स्थिती । सुखशांति समाधान चित्तीं । परमप्राप्ति ती हीच ॥६५॥ साई आनंदवृत्तीची खाण । असलिया भक्त भाग्याचा जाण । परमानंदाची नाही वाण । सदैव परिपूर्ण सागरसा ॥६६॥ शिवशक्ति पुरुषप्रकृती । प्राणगती दीपदीप्ती । ही शुद्धब्रह्मचैतन्यविकृती । एकी कल्पिती द्वैतता ॥६७॥ 'एकाकी न रमते' ही श्रुती । 'बहु स्याम्' ऐशिया प्रीती । आवडूं लागे दुजियाची संगती । पुनरपि मिळती एकत्वीं ॥६८॥ शुद्धब्रह्मरूप जे स्थिती । तेथें ना पुरुष ना प्रकृती । दिनमणीची जेथें वस्ती । दिवस वा राती कैची ते ॥६९॥ गुणातीत मूळ निर्गुण । भक्तकल्याणालागीं सगुण । तो हा साई विमलगुण । अनन्य शरण तयासी ॥७०॥ शरण रिघाले साईसमर्था । त्यांहीं चुकविलें बहुतां अनर्था । म्हणवूनि या मी निजस्वार्था । पार्यीं माथा ठेवितों ॥७१॥ तत्त्वदृष्ट्या जो तुळे निराळा । भक्तिसुखार्थ राही जो वेगळा । करी देवभक्तांच्या लीला । तया प्रेमळा प्रणिपात ॥७२॥ जो सर्व जीवांची चित्कला । संवित्सफुरणे जो अधिष्ठिला । जो जडचैतन्यें आकारला । तया प्रेमळा प्रणिपात ॥७३॥ तूं तंव माझी परमगती । तूंचि माझी विश्रांती । पुरविता मज आर्ताची आर्ती । सुखमूर्ति गुरुराया ॥७४॥ आतां या नमनाची अखेरी । भूर्ती भगवंत प्रत्यंतरी । जीवमात्रासी मी वंदन करीं । घ्या मज पदरीं आपुल्या ॥७५॥ नमन सकल भूतजाता । येणें सुखावो विश्वभर्ता । तो विश्वंभर अंतर्बाह्यता । एकात्मता अभेदें ॥७६॥ एवं परिपूर्ण झालें नमन । जें आरब्ध परिसमाप्तीचें साधन । हेंचि या ग्रंथाचें मंगलाचरण । आतां प्रयोजन निवेदीं ॥७७॥ साईनीं मज कृपा करुन । अनुग्रहिलें दुसरें तप । अवलोकी एक सगुणरूप । शुद्धस्वरूप साईचे ॥७८॥ पाहतां श्रीसाईचे मुख । हरुन जातसे तहानभूक । काय तयापुढें इतर सुख । पडे भवदुःखविस्मृति ॥७९॥ पाहतां बाबांचे नयनांकडे । आपआपणां विसर पडे । आंतुनी येती जें प्रेमाचे उभडे । वृत्ति बुडे रसरंगी ॥८०॥ कर्मधर्म शास्त्रपुराण । योगयाग अनुष्ठान । तीर्थयात्रा तपाचरण । मज एक चरण साईचे ॥८१॥ अखंड गुरुवाक्यानुवृत्ती । दृढ धरितां चित्तवृत्ती । श्रद्धेचिया अढळ स्थितीं । स्थैर्यप्राप्ति निश्चळ ॥८२॥ हेचि कर्मानुबंधस्थिती । वाढली साईपदासक्ती । प्रत्यया आली अर्तक्य शक्ती । काय म्यां किती वर्णावी ॥८३॥ जे शक्ति उपजवी भक्ती । समर्थ साईचरणासक्ती । संसारी राहूनि संसारनिवृत्ती । आनंदवृत्ति जे देई ॥८४॥ नाना प्रकारीं नाना मती । भक्तीचे प्रकार बहुत कथिती । संक्षेपे तयांची लक्षणस्थिती । यथानिगुलीं कथीन ॥८५॥ 'स्वस्वरूपानुसंधान' । हें एक भक्तीचें मुख्य लक्षण । म्हणती वेदशास्त्रव्युत्पन्न । ज्ञानसंपन्न आचार्य ॥८६॥ पूजादिकी प्रेमव्यक्ती । अर्चनभक्तीची हे रीती । ऐसी पाराशर व्यासोक्ती । भक्ति म्हणती ती एक ॥८७॥

गुरुप्रीत्यर्थ उपवन । पारिजातादि पुष्पावचय जाण । गोमय - संडा - संमार्जन । गुर्वगण झाडावें ॥८९॥ प्रथम स्नान संध्या करणें । गुरुदेवार्थ गंध उगाळणें । पंचामृतस्नान घालणें । धूपदीपार्चनेंसी ॥९०॥ तदुपरी नैवेद्य समर्पणें । आरती धूपारती करणें । ऐसें जें सप्रेम घडणें । 'अर्चन' नांव या सकळां ॥९१॥ आपुले हृदयींची चित्कला । शुद्ध-बुद्ध-स्वभाव निर्मला । मूर्तींत आमंत्रूनि तिजला । अर्चनाला लागावें ॥९२॥ मग ते चित्कला मागुती । पूजनार्चन विसर्जनांतीं । निजहृदयीं पूर्वस्थिती । अवस्थित करावी ॥९३॥ आतां अवांतर भक्तीचें लक्षण । गर्गाचार्यमतीं जाण । मन होय गुणकीर्तनीं तल्लीन । होय विलीन हरिरंगीं ॥९४॥ अखण्ड आत्मानुसंधान । कथाकीर्तन विहिताचरण । हे तों पुढील भक्ती जाण । शांडिल्यवचन हें ऐसें ॥९५॥ जयां मनीं साधावें स्वहित । ते तों आचरती वेदविहित । कर्म निषिद्ध आणि अविहित । टाळिती निजहितबाधक जें ॥९६॥ कोण्याही क्रियेचा वा फलाचा । कर्ता भोक्ता नाही मी साचा । हा भाव उपजे जें निरहंकृतीचा । ब्रह्मार्पणाचा तो योग ॥९७॥ ऐसिया रीतीं करितां । सहजीं उपजे नैष्कर्म्यता । कर्म कदापि न ये त्यांगितां । कर्मकर्तृता त्यागूं ये ॥९८॥ कांट्याने कांटा काढिल्याविण । कर्म थांबेना कर्मावांचून । हातीं लागतां निजात्मखूण । कर्म संपूर्ण राहिल ॥९९॥ फलाशेचा पूर्णविराम । काम्यत्यागाचें हेंचि वर्म । करणें नित्यनैमित्तिक कर्म । 'शुद्ध स्वधर्म' या नांव ॥१००॥ सर्व कर्म भगवंतीं अर्पण । क्षणैक विस्मरणें निर्विण्ण मन । ऐसें नारदीय भक्तीचें वर्णन । भिन्नलक्षण भक्ति हे ॥१०१॥ ऐशीं भक्तीचीं अनेक लक्षणें । एकाहूनि एक विलक्षणें । आपण केवळ गुरुकथानुस्मरणें । कोरड्या चरणें भव तरुं ॥१०२॥ हा गुरुकथाश्रवणछंद । लागला मज झालों दंग । स्वयेंही करावे कथाप्रबंध । अनुभवसिद्ध वाटलें ॥१०३॥ पुढें एकदां शिरडीस असतां । दर्शनार्थ मशिदीं जातां । बाबांसी देखिले गहूँ दळतां । अतिविस्मयता उदेली ॥१०४॥ आधीं कथितों ती कथा । श्रवण करावी स्वस्थचित्ता । त्यांतूनि उद्भव या साईचरिता । झाला केउता मग परिसा ॥१०५॥ 'उत्तमश्लोकगुणानुवाद' । तयाचा प्रेमकथासंवाद । करितां होईल चित्त शुद्ध । बुद्धीही विशद होईल ॥१०६॥ पुण्यश्लोकगुणानुवर्णन । तत्कथा तल्लीला श्रवण । येणें भगवत्परितोषण । क्लेशनिवारण त्रितापा ॥१०७॥ अधिभूतादितापनिर्विण्ण । आत्महितेच्छु आत्मप्रवण । आवडी तयांचे धरिती चरण । अनुभवसंपन्न मग होती ॥१०८॥ असो आतां दत्तचित्त । व्हा जी परिसा गोड वृतांत । वाटेल बाबांचे आश्चर्य बहुत । कृपावंतत्व पाहूनि ॥१०९॥ एके दिवशी सकाळीं जाण । बाबा करोनि दंतधावन । सारोनी मुखप्रक्षाळण । मांडूंदळण आरभिलें ॥११०॥ हातीं घेतलें एक सूप । गेले गव्हांचे पोत्यासमीप । भरभरुनि मापावर माप । गहूँ सुपांत काढिले ॥१११॥ दुसरा रिकामा गोण पसरिला । वरी जात्याचा ठाव घातला । खुंटा ठोकूनि घट्ट केला । व्हावा न ढिला दळतांना ॥११२॥ मग अस्तन्या सारुनि वरी । कफनीचा घोळ आवरी । बैसका देऊनि जात्याचे शेजारीं । पसरुनि पास बैसले ॥११३॥ महदाश्चर्य माझिये मना । दळणाची ही काय कल्पना । अपरिग्रहा अकिंचना । ही कां विवंचना असावी ॥११४॥ असो खुंटा धरोनि हातीं । मान घालोनियां खालती । बाबा निजहस्ते जातें ओढिती । वैरा रिचविती निःशंक ॥११५॥ संत देखिले अनेक । परी दळणारा हाचि एक । गहूँ पिसण्याचें तें काय सुख । त्याचें कौतुक तो जाणे ॥११६॥ लोक पाहती साश्चर्य चित्ता । धीर न पुसाया हें काय करितां । गांवांत पसरतां हे वार्ता । पातल्या तत्त्वतां नरनारी ॥११७॥ धांवतां धांवतां बाया थकल्या । चौघी लगबगां मशिदीं चढल्या । जाऊनि बाबांचे हातां झोंबल्या । खुंटा घेतला हिसकोनि ॥११८॥ बाबा त्यांसवें भांडती । त्या एकसरा दळूं लागती । दळतां बाबांच्या लीला वानिती । गीतें गाती बाबांची ॥११९॥ पाहूनि बायांचे प्रेमाला । उसना राग ठार्यीच निवाला । रागाचा तो अनुराग झाला । हंसूं गालांत लागले

॥१२०॥ दळण झालें पायलीचें । सूप रिकामें झालें साचें । बायांचे मग तरंग मनाचे । लागले नांचू अनिवार
॥१२१॥ बाबा न स्वयें भाकर करिती । त्यांची तों प्रत्यक्ष भैक्ष्यवृत्ती । ते या पिठाचें काय करिती । बाया तर्किती
मनांत ॥१२२॥ नाही बाईल नाही लेंक । बाबा तों एकुलते एक । घरदार न संसार देख । कशास कणिक
एवढी ॥१२३॥ एक म्हणे बाबा परमकृपाळ । आम्हांप्रीत्यर्थ तयांचा खेळ । आतां ही कणिक निखळ । देतील
सकळ आम्हांतें ॥१२४॥ करितील आतां चार भाग । एकेकीचा एकेक विभाग । ऐसे मनांत मांडे देख । त्या
सकळीक भाजिती ॥१२५॥ बाबांचे खेळ बाबांसी ठावे । कोणी न तयांचा अंत पावे । परी बायांचे मनाचे उठावे ।
लोभें लुटावें बाबांना ॥१२६॥ पीठ पसरलें गोधूम सरले । जातें भिंतीसी टेकूनि ठेविलें । सुपांत बायांनी पीठ
भरिलें । नेऊं आदरिलें घरोघर ॥१२७॥ तेथपर्यंत बाबा कांही । चकार शब्द वदले नाही । भाग करितां चार
चौघीही । वदती पाहीं मग कैसे ॥१२८॥ “चळल्या काय कुठें नेतां । बापांचा माल घेऊनि जातां । जा शिवेवरी
नेऊनि आतां । पीठ तत्त्वतां टाका तें ॥१२९॥ आल्या रांडा फुकटखाऊ । लुटाया मज धांवधांवूं । गहूं माझे
काय कर्जाऊ । पीठ नेऊं पाहतां” ॥१३०॥ बाया मनी बहु चुरमुरल्या । लोभापायीं फजित पावल्या ।
आपआपसांत कुजबुजूं लागल्या । तात्काळ गेल्या शिवेवरी ॥१३१॥ आरंभ बाबांचा कोणाही नकळे । कारण
प्रथमतः कांहींही नकळे । धीर धरितां परिणामीं फळे । कौतुक आगळें बाबांचे ॥१३२॥ पुढें मग म्या लोकां
पुसिलें । हे कां बाबांनीं ऐसें केलें । रोगराईस संपूर्ण घालविलें । जन वदले ऐसेनी ॥१३३॥ गोधूम नाही ती
माहामारी । भरडावया जात्यांत वैरी । तो मग भरडा शिवेवरी । उपराउपरी टाकवी ॥१३४॥ पीठ टाकिलें
ओढियाकांठी । तेथूनि रोगासी लागली ओहटी । दुर्दिन गेले उठाउठी । हे हातोटी बाबांची ॥१३५॥ गांवांत
होती मरीची सांथ । करिती हा तोडगा साईनाथ । झाली रोगाची वाताहत । गांवास शांतत्व लाधलें ॥१३६॥
पाहोनि दळणाचा देखावा । कौतुक वाटलें माझिया जीवा । कैसा कार्यकारणभाव जुळवावा । ताळा मिळवावा हा
कैसा ॥१३७॥ काय असावा हा अनुबंध । गव्हां-रोगाचा काय संबंध । पाहूनि अतर्क्य कारण निर्बंध । वाटलें
प्रबंध लिहावा ॥१३८॥ क्षीरसागरा याव्या लहरी । प्रेम उचंबळले तैसें अंतरीं । वाटलें गावी ती पोटभरी । कथा
माधुरी बाबांची ॥१३९॥ हेमाड साईनाथासी शरण । संपलें ते मंगलाचरण । संपलें आप्तेष्टसंतनमन ।
सद्गुरुवंदन अखंड ॥१४०॥ पुढील अध्यायीं ग्रंथ ‘प्रयोजन’ । ‘अधिकारी’ ‘अनुबंध’ दर्शन । यथामति करीन
कथन । श्रोतां स्वस्थमन परिसिजे ॥१४१॥ तैसेचि श्रोत्यातवक्त्यांचे निजहित । ऐसें हें श्रीसाई-सच्चरित ।
रचिता हा कोण हेमांडपंत । होईलही विदित पुढारां ॥१४२॥ स्वस्ति श्रीसंतसज्जनप्रेरिते । भक्तहेमांडपंतविरचिते
। श्रीसाईसमर्थसच्चरिते । ‘मंगलाचरण’ नाम प्रथमोध्यायः संपूर्णः॥

॥ श्रीसद्गुरुसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥